

Hospitalita

PROSÍME O MODLITBU
ZA PROVINČNÍ KAPITULU

MILOSRDNÍ BRATŘI
ODCHÁZÍ Z LETOVIC

ZDARMA

ŘÁD A KŘESŤANSKÝ SVĚT

- 4 Krátce...
- 7 Opouštíme Letovice, hospitalita ale zůstává
- 9 Ceny Celestýna Opitze
- 12 Novoměstský kostel v novém
- 13 Oprava varhan ve valtickém klášteře
- 14 Děkuje městu Brnu za podporu našich dobrovolníků
- 16 Misijní projekt 2018 - Centrum pro bezdomovce v Quito
- 17 Vitráže v bratislavské nemocnici: nový priestor na meditáciu (nielen) pre pacientov
- 20 List pápeža Františka chudobných v Domove dojal
- 21 Řád byl pozván k OSN, aby přispěl k diskuzi o lidských právech

ŽIVOT A ZDRAVÍ

- 24 Něco sladkého, ale zdravého
- 25 Promluvy o Marii - Charles Journet

SPIRITUALITA

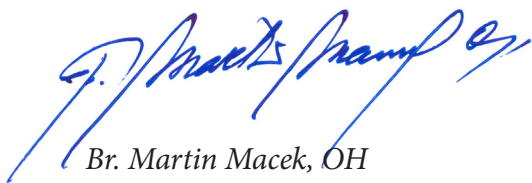
- 26 Zamyšlení k Narození Páně - P. Vojtěch Málek
- 29 Z dopisů sv. Jana z Boha
- 30 @pontifex - Papež František na twitteru
- 30 Připravujeme a co nás čeká...

OBSAH

MILÉ SESTRY A MILÍ BRATŘI,

stále narůstající množství aut, která se pomalu v určitých denních hodinách ani nevejdou na silnici, mne vede k zamyšlení, že řidičský průkaz musí mít téměř každý. V souvislosti s tímto nárůstem by se dalo očekávat, že budou lidé více vnímaví k dodržování pravidel. Že ho budou mít více „pod kůží“, než když na silnici přejelo pár desítek aut. Stále více až téměř pravidelně se však setkávám se situacemi, v nichž řidič svou jízdou dává jasně najevo, že pouze on může tato pravidla porušovat. Ale ostatní ať je dodržují. Za zcela jasný případ považuji nepoužívání bočního světla při změně směru jízdy a odbočování. Myslím, že právě toto nedodržování, se na silnicích stává tím, že „kdo nebliká, je cool“. Přesto tato takzvaná banalita může mít v hustém provozu nedozírné následky. Přejme si, aby předpisy a řád sloužily k našemu zdraví a ne k dokazování toho, že je můžeme porušovat.

Na přímluvu sv. Jana z Boha Vám, milí čtenáři, vyprošuji vše dobré!

Br. Martin Macek, OH
představený milosrdných bratří
v České republice a na Slovensku

krátce...

| Br. Martin slaví jubileum

Kulaté 50. narozeniny oslavil br. Martin Macek, představený milosrdných bratří v České republice a na Slovensku. Na přímlovu Panny Marie, Matky Dobré Rady, a sv. Martina mu k tomuto jubileu přejeme ze srdce vše dobré, vyprošujeme požehnání do řeholního života a do veškeré práce v čele provinčních delegatur a v radě provincie.

| Paměť řádu

Každý rok se milosrdní bratři snaží připomínat si vděčnost za svobodu a demokracii, ve které máme možnost žít. Za tento dar ale vděčíme mimo jiné těm, kteří v dobách nedávno minulých museli projít utrpením. Pravidelně tak navštěvujeme místa, kde naši předchůdci, milosrdní bratři a spolupracovníci, byli perzekuováni a jakkoli pronásledováni. Během mi-

nulých let jsme navštívili věznici na Mírově, Památník internace v Králikách, koncentrační tábor Terezín a další. V letošním roce jsme navštívili koncentrační tábor Flossenbürg, kde byli milosrdní bratři věznění a někteří umučeni. Panno Maria, pomocnice žalářovaných, oroduj za nás!

| Andělský strom

Vánoce patří zvláště pro děti k nejkrásnějším svátkům. Těší se na dárky a na čas, který stráví se svojí rodinou. Jsou ale děti, které se svojí rodinou být nemohou, a tak se k nim nedostanou ani dárky. Jsou to třeba děti, jejichž rodiče jsou ve vězení. Pro tyto děti vznikl projekt Andělský strom, ve kterém se obyčejní lidé nabídli, že

koupí dětem dárky a jejich rodiče k němu přiloží pozdrav.

Takto jsme se rozhodli o Vánocích potěšit 30 dětí. Děkujeme všem, kdo nám v této iniciativě finančně pomohli. Kdybyste se i Vy chtěli v dalších letech zapojit do tohoto projektu, více informací naleznete na webu www.andelskystrom.cz.

| Děti zkrášlují nemocnici

Pěkné a přívětivé prostředí je v nemocnicích nesoucích naše jméno jeden ze základních prvků služby nemocným a všem, kdo do nemocnice přicházejí. Uvědomují si to i spolupracovníci naší brněnské mateřské školy a pomohli dětem ze školky namalovat sérii obrázků, které od prosince do února zdobí vstupní halu brněnské nemocnice.

Obrázky ilustrují pohádky, které děti samy vymyslely na jaře tohoto roku

a souborně vyšly v knize 15 nejkrásnějších pohádek. Dětem za obrázky děkujeme!

| Konference historiků v Linzi

Přestože se vždy s výhledem do budoucnosti snažíme žít v přítomnosti a odpovídat na potřeby doby a místa, jsme si vědomi toho, že nesmíme zapomínat na naše předky, jejich problémy a výzvy, kterým čelili. Svojí prací vytvořili velké dílo, které nám bylo svěřeno a za které máme zodpovědnost. Náš řád v minulosti patřil k nejvýznamnějším poskytovatelům zdravotní péče vůbec, vždy stál v čele vývoje a modernizace. Stejně významný ale byl i v jiných oblastech, jako třeba v šíření kultury a podobně.

Tento odkaz je předmětem studia mnoha odborníků, historiků, kteří se ho snaží zachytit a zachránit tak unikátní soubor informací a zachovalých předmětů. Každý rok na podzim organizujeme setkání těchto badatelů, aby si vyměnili nové poznatky a inspirovali se do dalšího studia.

Hostitelské úlohy se po konferencích v Brně a v Bratislavě v minulých letech skvěle zhostil náš konvent a nemocnice v Linzi. Dík patří panu doktoru Petru Jelínkovi, který konferenci zaštitil po odborné stránce.

V příštím roce se organizátorské úlohy chopí naši bratři a spolupracovníci v polském Těšíně.

| Blíží se provinční kapitula, prosíme o modlitbu

Na konci listopadu proběhla provinční předkapitula. Setkání bratří, kteří se budou účastnit provinční kapituly v únoru 2018. Kapitule, setkání řeholníků jednou za šest let, na kterém se řeší koncepce působení řádu na další období a volí se představení řádu jak na provinční rovině, tak v jednotlivých konventech, předchází tzv. předkapitula, která má za cíl stanovit kapitulní body k jednání a připravit řeholníky na důležitá rozhodování. Nedílnou součástí těchto setkání je modlitba, při které bratři prosí Ducha Svatého o moudrost při rozhodování, otevřenou mysl a srdce.

I Vás prosíme o modlitbu za správná rozhodnutí o budoucím působení milosrdných bratří ve střední Evropě.

| Den otevřených dveří v NMB Brno

Již 270 let působí milosrdní bratři v Brně. Během této doby vždy odpovídali na aktuální potřeby společnosti, a to v dobách míru i dobách válek, vždy zde útočiště našli nemocní a ranění nehlédě na jejich původ, sociální postavení, pohlaví či náboženství. I dnes jsou zde dveře otevřené všem, kdo potřebují pomoc.

Výročí jsme oslavili spolu s občany města Brna během Dne otevřených dveří. Návštěvníci si mohli prohlédnout místa, kde se před staletími začali ošetřovat nemocní, ale i moderní prostory, kde se konají složité a náročné operace a doslova se zachraňují životy. Děkujeme všem, kdo nás přišli navštívit a prosíme o modlitbu, abychom v areálu konventu a nemocnice mohli sloužit nemocným a potřebným i nadále.

OPOUŠTÍME LETOVICE HOSPITALITA ALE ZŮSTÁVÁ

Po téměř 270 letech opustili milosrdní bratři konvent v Letovicích. Z personálních důvodů již nebylo možné konvent udržovat. Po smrti br. Jana Severina Skačana zůstal z konventu jen br. Jan Karlík, a aby mohl žít v komunitě, přestěhoval se do Brna. Po více než čtvrt tisíciletí tak řeholníci opustili Letovice, kde působili bez přestávky, a to i v době komunismu.

Přesto zde zůstává na náměstí naše řádová lékárna, která stále slouží nemocným prostřednictvím lékárnických služeb. Hospitalita milosrdných bratrů tedy v Letovicích trvá dál.

Letovická nemocnice po revoluci nikdy nebyla vrácena řádu zpět, její provoz je v rukou Jihomoravského kraje. Z toho důvodu byli milosrdní bratři nuceni žít v prostorech, které před staletími sami vybudovali, v nájmu, a nebylo tak nyní již únosné v konventu zůstat. Klášterní kostel zůstává součástí majetku řádu milosrdných bratrů a duchovní správu nad ním vede letovická farnost.

I touto cestou by milosrdní bratři ze srdce chtěli poděkovat všem, kdo od roku 1750, kdy byli do Letovic pozváni, jakýmkoli způsobem pomohli při budování konventu a nemocnice, a kdo jim jakýmkoli způsobem pomáhal sloužit nemocným a jakkoli potřebným, šířit ducha hospitality po vzoru sv. Jana z Boha. Stopa milosrdných bratrů je nesmazatelně zapsána do kroniky města a jsme přesvědčeni, že i v budoucnu bude inspirací v zachování dobrého jména města Letovice jakožto místa, kde vždy bylo dobře postaráno o kohokoli, kdo potřeboval pomoc v bolestech a nesnázích.

LETOVICKÝ KONVENT A JEHO HISTORIE

Roku 1750 se Jindřich Kajetán baron z Blümegen, majitel panství v Letovicích a Malé Slatince, rozhodl založit na svých pozemcích klášter s nemocnicí a svěřit jej řádu milosrdných bratří. Do Letovic byl P. provinciálem z Vídně poslán R. Fr. Longinus Traub, který sám vypracoval všechny plány pro stavbu a také ji řídil. Za ním byl pak poslán R. Fr. Bernard Hötzel, který hned od počátku léčil nemocné a založil zde první lékárnu.

Po položení základního kamene roku 1751 začala stavba kostelem, pak budovou konventu s lékárnou, dále traktem kuchyně a refektáře a nakonec nemocničním křídlem. Uprostřed čtyř traktů klášterního komplexu tak vznikl čtvercový dvůr se studnou. Kostel s konventem byl na přání zakladatele zasvěcen sv. Václavu. Pod kostelem byla vybudována hrobka pro rodinu majitele panství a její nástupce. Zde se také pohřbívali

řeholní bratři, kteří v konventu zemřeli. Prvním pohřbeným do hrobky byl sám stavitel kláštera R. Fr. Longinus Traub, který zemřel roku 1781. Stavba nemocnice byla ukončena v roce 1784, kdy byl přijat na léčení první pacient. Nemocnice byla zpočátku jen pro 6 pacientů, později se však počet lůžek rozrostl. V té době již byla v provozu v budově konventu lékárna, která je známá zajímavou stropní malbou, biblickými výjevy na stěnách a barokním nábytkem. V roce 1934 byl provoz lékárny přestěhován do budovy na letovickém náměstí, kde je dodnes. V dobách válečných sloužila nemocnice úplně, nebo zčásti jako lazaret. Když v roce 1927 byli z Brna do Letovic posíláni invalidní starci a jinak postižení chovanci, prostory zdaleka nestačily, a tak bylo v roce 1928 vybudováno druhé patro jako nadstavba nad jižním traktem nemocnice a nad východním křídlem kláštera. Zde byl umístěn chorobinec pro další přísun chovanců z Brna.

V roce 1949 byla nemocnice včetně budovy konventu i kostela zestátněna a bratři byli vystěhováni do nedalekého domku. Po roce 1968 se podařilo ze zestátnění vyjmout kostel. Dnes je klášter milosrdných bratří ve správě Jihomoravského kraje a slouží jako léčebna dlouhodobě nemocných.

vp

CENY CELESTÝNA OPITZE ZA VZOR V PÉČI O NEMOCNÉ A POTŘEBNÉ

Již osmý ročník udílení Cen Celestýna Opitze za vzor v péči o nemocné a jakkoli jinak potřebné proběhl v sobotu 14. 10. 2017 tradičně v pražském kostele sv. Šimona a Judy v Praze (a jako vždy i na obrazovkách TV Noe) v rámci koncertu skupiny Cimbal Classic. Ocenění byly tři další laureáti.

Ceny tak byly předány jen pár metrů od místa, kde byla před 170 lety milosrdným bratrem a lékařem Celes-

týnem Opitzem podána první narkóza při operaci pacienta v Evropě.

Laureáty se stali P. Jan Palacký za celoživotní dílo při pomoci lidem v misijních oblastech, Martin Loučka za aktivitu ve zkvalitňování paliativní péče v ČR a Milan Dzuríak za nasazení vlastního zdraví a života v touze pomoci druhým, nemocným.

Více o laureátech na další straně...

KDO JSOU OCENENÍ LAUREÁTI?

Jan Palacký

Již v 18 letech byl odsouzen komunistickým režimem za to, že chtěl utéct do Rakouska. Později dokončil tajný noviciát u jezuitů. 21. srpna 1968 odjel do Říma, kam mu bylo povoleno vycestovat na 14 dní. V Římě však zůstal celých 40 let, byl zde vysvěcen na kněze východního ritu a vystudoval medicínu. Láska k nemocným ho zavedla na ostrov Madagaskar, kde měl na starosti jako lékař 200 nemocných leprou. Poté ho představení poslali do Bolívie, kde strávil 16 let. Staral se o lidi žijící v tropických deštných pralesech pod úrovní chudoby. Nemocné vyšetřoval i na své posteli, protože tam jiná nebyla. Jak sám o chudobě tvrdil „Kdo neviděl – neuvěřil“. Přicházeli se sem léčit lidé s těžkými průjemovými onemocněními, ženy, které potřebovaly

pomoc u komplikovaných porodů, anebo ti, které uštknul had. Nejvíce však lidi žijící v pralesech ohrožovaly bronchiální potíže. Průměrný věk zde je 45 let. Po misiích v Bolívii ho představení poslali do Albánie. Zde posiloval řeckokatolickou církev a tři roky pracoval v dětské ambulanci. Dnes ve svých 80 letech slouží v brněnském charitním domově. Byl a je Božím nástrojem pro ty, kteří ho vždy potřebovali.

Martin Loučka

Táhlo ho to věnovat se studiu pedagogiky. Nakonec však zcela změnil směr a rozhodl se pro psychologii. To mu určilo životní náplň. Vystudoval univerzitu v Lancasteru ve Velké Británii a Masarykovu univerzitu v Brně. Znepokojoval ho přístup lékařů a zdravotníků v obla ti poskytování informace o zdravotním stavu - pacientům v terminálním stádiu. Většinu z 60 000 lidí, kteří v naší zemi ročně

zemřou v nemocnicích, se informace o jejich zdravotním stavu podává převážně na chodbách či na pokoji před ostatními pacienty. Lékaři mají na sdělení té nejtěžší životní zprávy asi 10 minut. Pacient se s touto informací potom vyrovnává sám. Tento přístup a systém samotný se snaží změnit. Založil Centrum paliativní péče. Jeho snahou je, aby každý medik prošel výukou paliativní péče a zažil praxi v hospici. Jeho zásluhou vznikly paliativní týmy v jednotlivých nemocnicích v celé ČR. Jejich strategie začleňují do strategie celého zařízení a ovlivňují tím jeho chod. Výsledkem je kvalitnější prostředí pro pacienty na různých odděleních, kde mohou lékaři předávat pacientům daleko přijatelnější formou ty nejzásadnější informace o jejich životě. Jeho specializací je dětská paliativa, které se začal věnovat po studiu v Bratislavě.

Milan Dzuriak

Milanu Dzuriakovi je pouhých 22 let. Od dětství vynikal v atletice a obětoval jí vše. V osmnácti letech obdržel ve skoku do výšky bronzovou medaili v Evropě. Poté mu lékaři sdělili vážnou nemoc kyčlí a nevléčitelnou Bechtěrevovu nemoc, kdy pomalu tuhne páteř. Přesto, že měl velké plány i šance pokračovat dále, musel ze dne na den s vrcholovým sportem skončit. Byl z toho velice zklamáný.

Několik měsíců se vyrovnával se sebou samotným, až v jeho životě nastal zlom. Uspořádal „Cestu proti bolesti“, kdy během jednoho měsíce na kole ujel 2 000 km a na této cestě vybral finance, kterými plnil sny handicapovaným kamarádům. Od té doby již podnikl více takovýchto výprav. Při těchto cestách trpí velkými bolestmi, které mu jeho nemoc přináší. Jeho životním cílem není organizovat peněžní sbírky na pomoc potřebným. Chce vlastním příkladem ukázat těm, kteří jsou v podobné situaci a vyrovnávají se s vlastním zdravotním postižením, aby bojovali sami se sebou. Aby nezůstávali mimo společnost a aby si dokázali plnit své sny. Přesto, že si vědomě poškozuje své zdraví, ještě více motivuje další nemocné, aby svůj život nevzdávali. S Celestýnem Opitzem má jedno společné: svou energií a disciplínou poráží bolest.

NOVOMĚSTSKÝ KOSTEL V NOVÉM

Na podzim 2017 byla dokončena celková rekonstrukce fasády věže konventního kostela. Tím byla též dokončena rekonstrukce fasády celého kostela, která započala již v roce 2016 opravou uliční fasády kostela. Rekonstrukce věže zahrnovala jak opravu fasády, tak také opravu dřevěných okenních výplní a opravu hodinového stroje. Kostel Narození se tak po dvou letech oprav stal architektonickou dominantou té nejrušnější ulice v Novém městě nad Metují – třídy Komenského. Oprava fasády je prováděna s finanční podporou Královéhradeckého kraje, opravu dřevěných výplní podpořilo město Nové město nad Metují.

jš

KRÁLOVÉHRADECKÝ
KRAJ

mmmm
nové město nad metují

OPRAVA VARHAN VE VALTICKÉM KLÁŠTEŘE

Během roku 2017 probíhala první etapa restaurování varhan – oprava vzduchového hospodářství. Do poloviny roku se řešilo financování projektu (podařilo se získat dotaci Jiho-moravského kraje prostřednictvím dotačního programu Podpora rozvoje v oblasti kultury a památkové péče v roce 2017), pracovalo se na závazném stanovisku a ostatních věcech v součinnosti s pracovníky památkové péče. V srpnu byla opravovaná část varhan převezena do olomoucké dílny Ivo Roháče – varhanář provádějící restaurování. Oprava s sebou přinesla i nová zjištění – v měchu bylo objeveno datum 22. 11. 1903. Samotné varhany byly instalovány až v roce 1911. Z toho usuzujeme, že měch obstarával vzduch ještě pro starší nástroj. Profinancováno bylo celkem 458 230 Kč. Tato částka mohla být zaplacená z převážné většiny řádem milosrdných bratří, a dále díky výše zmíněné dotaci a mnoha dárcům, kteří přispěli a přispívají na restaurování. Opravě měchu předcházelo pořízení nového elektrického dmychadla vzduchu (motoru) z příspěvků obča-

nů – „adopce píšťal“. Měch a všechny ostatní opravené části byly instalovány na své původní místo 5. a 6. prosince 2017. Další etapy oprav budou následovat dle finančních možností projektu a časové vytíženosti restaurátorů. V případě zájmu můžete projekt restaurování varhan podpořit i vy zasláním libovolné částky na účet číslo: **3824743329/0800**, variabilní symbol: **447**. Za jakékoli finanční dary mnohokrát děkujeme. Více informací o opravě a aktuální informace naleznete na webové stránce www.kollart.cz v záložce restaurování klášterních varhan.

Tomáš Kollár

DĚKUJEME MĚSTU BRNU ZA PODPORU NAŠICH DOBROVOLNÍKŮ

Rok 2017 byl velmi významný pro areál nemocnice a konventu milosrdných bratří v Brně mimo jiné i z toho důvodu, že zde bylo založeno dobrovolnické centrum vysílající ochotné lidi k pacientům místní LDN, aby s nimi trávili čas a vyplnili tak dlouhé chvíle během dnů. Pacienti zde tráví klidně i tři měsíce a mnoho z nich nemá mnoho příbuzných a přátel, kteří by za nimi chodili, proto je pomoc dobrovolníků v mnoha případech více než přínosná.

Dobrovolnické centrum bylo založeno milosrdnými bratry, kteří od ministerstva vnitra získali akreditaci na školení a vysílání dobrovolníků do zdravotních zařízení. Zatím tuto službu poskytujeme právě v Nemocnici Milosrdných bratří

B | R | N | O

v Brně, kterou provozuje město Brno. Tento projekt je tak známkou dobrých vztahů mezi řádem a městem Brnem.

Protože vést dobrovolnické centrum není bez nákladů, požádali jsme město Brno o finanční podporu. To ukázalo svoji vstřícnost a poskytlo nám dotaci, díky které jsme mohli vybavit nově vzniklé dobrovolnické centrum společenskými hrami, knihami, rehabilitačními pomůckami, materiálem na malování a jiné aktivity, které mohou dobrovolníci s pacienty dělat. Zajímavou pomůckou jsou i dva tablety, které dobrovolníci budou moci vzít k pacientům a hrát s nimi speciální hry na trénování paměti, sledovat filmy, anebo si pouštět písničky či audioknihy. Další skvělou pomůckou jsou speciální sluchátka pro hůře slyšící pacienty, které nemocnému zesilují mluvené slovo a vůbec všechny zvuky v místnosti přímo do uší. Dobrovolníci tam na

pacienty nemusí „křičet“. Díky dotaci jsme také mohli potisknout trička, která sama o sobě nejsou nejlevnější, přesto jsou nezbytná jednak jako ochranný prostředek dobrovolníků, jednak jako stejnokroj, díky němuž jsou snadno rozeznatelní a stávají se součástí nemocničního týmu.

Městu Brnu za tuto pomoc patří velký dík!

Více informací o dobrovolnickém centru naleznete na našem webu www.milosrdni.cz anebo na webu nemocnice www.nmbbrno.cz.

vp

Chcete se stát i Vy dobrovolníkem?

*Máte čas 1-3 hodiny týdně,
abyste ho věnovali lidem,
kteří za něj budou vděční?*

*Poznáte rádi nové lidi
a věnujete jim kus svého srdce?*

*Umíte komunikovat s lidmi
a umíte naslouchat?*

Pak právě Vy můžete být skvělým dobrovolníkem!

Napište koordinátorovi dobrovolnického programu na email:
vit.pospichal@milosrdni.cz

MISIJNÍ PROJEKT 2017

CENTRUM PRO BEZDOMOVCE V QUITO

Milosrdní bratři jsou celosvětově působící řád. Tato skutečnost nám dává možnost sledovat různé potřeby na různých místech světa a zaměřit pozornost tam, kde je to aktuálně nejvíce potřeba. Vedení řádu každoročně vybírá misijní projekt na daný rok, kdy je veškerá pomoc všech řádových komunit milosrdných bratří soustředěna na toto konkrétní místo.

Pro letošní rok byl vybrán projekt podpory centra pro bezdomovce, sociálně slabé a lidi migrující v ekvádorském **Quitu**. Stávající dům vyžadoval nutné opravy, ale především bylo nutné sehnat prostředky na pokračování provozu. Lidem je třeba poskytovat přístřeší, ošacení a jídlo.

Projekt s rozpočtem přes 10 mil. korun se podařilo realizovat. Náš řád

a jeho podporovatelé v České republice se podílel částkou **2 500 eur**, tedy bez mála **70 000 korun**. Všem dárům ze srdce děkujeme!

Konkrétní projekt pro rok 2018 ještě není určený, už dnes ale můžete své dary na podporu misijní činnosti řádu posílat na číslo konta **1341663309/0800**. Jako variabilní symbol uveďte **2018**. Děkujeme!

vp

VITRÁŽE V BRATISLAVSKEJ NEMOCNICI: NOVÝ PRIESTOR NA MEDITÁCIU (NIELEN) PRE PACIENTOV

V bratislavskej nemocnici milosrdných bratov pribudli nové vitráže. Sú dielom akademickej maliarky Remígie Litwinowicz, ktorá pochádza zo Slovenska, ale s rodinou žije v Poľsku. Je dcérou nedávno zosnulej významnej umeleckej šperkárky, Remígie Biskupskej. Tí, ktorí poznajú bratislavskú nemocnicu milosrdných bratov, vedia, že v jej Rajskej záhrade, ktorá slúži na relax pacientov i personálu, sú už osem rokov jej „prvé“ vitráže – s témou Panny Márie Lurdskej a Svätej rodiny.

Najnovšie autorka inštalovala nové vitráže najprv na 3. poschodí nemocnice – ide o podobenstvo o milosrdnom Samaritánovi a pripojila aj obrazy piatich významných svätcov rehole. Blízko refektára, v priestore medzi nemocnicou a vchodom do kostola, zasa osadila ďalšie obrazy – milosrdného samaritána spolu so symbolom Najsvätejšej trojice. K nim pridala aj „portréty“ troch archajelov (Michala, Gabriela a Rafaela). Podľa slov autorky vitráže robila náročnou

technikou, tzv. tiffany. Pani Remígia sa pri tejto príležitosti vyznala: „Kedysi bol taký zvyk, že v každom novovybudovanom objekte sa rátalo aj s výtvarným dielom. Veď umenie zušľachtuje ducha. Cez umenie sa dá povedať to, čo sa nedá vyjadriť slovami. Moje prvé vitráže v nemocnici milosrdných bratov boli experimentom, pretože Lurdsnú Pannu Máriu poznáme stvárňovanú v jaskyni, ale ja som dostala priestor na stene záhrady. A tak som ju tam umiestnila v podobe pripomínajúcej kvapku

alebo oheň Ducha svätého. Uplynulých osem rokov, podobne ako spolupráca s nemocnicou milosrdných bratov boli v mojom živote dosť prelomové. Dali mi aj veľa skúseností s Božím milosrdenstvom. Ale aj nové skúsenosti z oblasti technickej a umeleckej.“ Maliarka priznáva, že Panna Mária je pre ňu niekým veľmi blízkym, rieši s ňou denne veľa vecí, od upratovania až po konkrétne rozhodnutia. Tvorila aj pre milosrdných bratov v Poľsku.

Obrazy ako „potrava“ pre dušu

Prior bratislavského kláštora milosrdných bratov brat Richard Jombík OH netají, že so zosnulou ekonomickou námestníčkou nemocnice Ing. Evou Sirotkovou pred pár rokmi zvažovali, ako účelne využiť priestor vo vstupnej chodbe nemocnice na 3. poschodí. Vitráže pani Remígie tu vytvorili nový meditačný priestor. „Na výjave milosrdného samaritána má samaritán tvár aj Boha Otca, aj človeka, ktorý je nachýlený nad trpiacim a ten má zas tvár podobnú Ježišovi. Chcela som, aby ľudia pochopili, že v utrpení nie sme sami. Kiežby ľudia cítili, že Boh ich miluje v každej situácii,“ hovorí maliarka. Vitráže jej pomáhal dotvoriť kňaz – otec Tadeusz Żurawski, ktorý vedie v Poľsku saleziánsku vitrážnu dielňu. Spolupracujú roky. Pani Remígia

priznáva, že v obrazoch v nemocnici milosrdných bratov v Bratislave zanechala „kus zo seba“. Teší ju, že sa jej umiestnením vitráže aj do priestoru medzi vchod do kostola a nemocnicu podarilo vytvoriť „tichý kútik“, kde si pacienti môžu aj poplakať, podeliť sa s bolesťou v intímite s Bohom. Na margo toho autorka ešte doplnila: „Dvere, ktoré delia priestor kostola od chodby nemocničnej budovy, zdobí vitráž, na ktorej je scéna z Evanjelia podľa sv. Lukáša, kde sa hovorí o milosrdnom Samaritánovi. Pri postave Samaritána, ktorý drží v rukách nádobu s vínom a plášť, je schúlená postava človeka, ktorý zostal okradnutý o všetko. Jeho takmer embryonálna poloha zúboženého tela vyjadruje úplnú stratu pocitu bezpečia, bezmocnosť, utrpenie. Skúša ochrániť zvyšky svojej ľudskej dôstojnosti a zároveň sa skryť pred agresívnym svetom. Symbolom toho je niečo ako jaskyňa nad jeho hlavou. Bojí sa zdvihnúť zrak, chcel by byť neviditeľný. Tento človek symbolizuje náš stav, keď upadneme do hriechu alebo keď sa nás dotkne veľké zlo. Ale milosrdný Samaritán ide okolo a všimne si muža, ktorý je v núdzi. Nebojí sa, že sa mu niekto vysmeje, že ho budú považovať za slabocha – ide a nesie konkrétnu pomoc. Nemá strach pred neznámou jaskyňou, odvážne vchádza do jej temnoty a tým aj do temnoty

našich duší. Ošetrí neznámeho a pri-
navracia mu ľudskú dôstojnosť. Je to
akt milosrdenstva, ktorý nám najprv
ukázal Pán Ježiš a ukazuje nám ho
v každej spovedelnici kňaz vysluhuj-
úci sviatosť zmierenia, keď nám dáva
rozhrešenie. Pri každom geste milo-
srdnej lásky je prítomná celá Svätá
Trojica. Tam, kde sa vylieva Božia
Láska, je vždy prítomný Duch svätý.
Samaritán je obrazom Pána Ježiša,
ktorý sa skláňa nad každým z nás
a zachraňuje nás milosrdnou láskou
a obetou. Boh Otec, Stvoriteľ všetkého
na zemi i na nebi, celého vesmíru, je
vždy prítomný, nič sa neuskutočňuje
„poza jeho chrbát“. Vždy má pre nás
otvorené dlane, ale hlavne nás chce
pritúliť a upokojiť, ako matka dieťa.
V bočných častiach dverí sú vyob-
razení anjeli, symbol prítomnosti
duchovného sveta, ale aj ochrany

a podpory. Sú medzi nimi aj Archan-
jeli – sv. Michal, sv. Gabriel a sv. Rafa-
el. Je tam aj Anjel strážca (kedysi na-
zývaný menom Uriel – „Boží oheň“),
má v ruke sviečku, aby osvetľoval
našu cestu.“ V najbližšom období za-
čne pani Remígia pracovať na ďalších
vitrážach, ktoré by mali dotvoriť ešte
sagrálny priestor kostola milosrd-
ných bratov. Každé svoje dielo pred
samotnou tvorbou najprv premedi-
tuje, nosí ho v sebe a ono „dozrieva“.
A ona dúfa, že prinesie svoje ovo-
cie v dušiach a živote pacientov, ich
príbuzných či lekárov a ďalších ľudí,
ktorí sa pred jej obrazmi aspoň na
chvíľu zastavia.

Andrea Eliášová

LIST PÁPEŽA FRANTIŠKA CHUDOBNÝCH V DOMOVE DOJAL

V nedeľu 19. novembra 2017 Katoľická cirkev po prvý raz slávila Svetový deň chudobných. Pri tejto príležitosti sa v Domove sv. Jána z Boha na Hattalovej ulici v Bratislave, ktorý prevádzkuje rehoľa milosrdných bratov, konalo stretnutie s chudobnými. Rôznym spôsobom ho podporili viaceré mužské i ženské rehole Bratislavskej arcidiecézy.

Potravinovou pomocou pomohli alebo ako dobrovoľníci sa zapojili aj občania mestskej časti Bratislava – Nové Mesto. Stretnutie bolo obohatené čítaním Božieho slova, kde v zamyslení nad textami evanjelia 33. cezročnej nedeľe v podobenstve o talentoch sme si pripomenuli množstvo talentov, ktoré Boh rozdeľuje každému človeku a umožňuje nám možnosť „obchodovať“ s nimi inteligentnou láskou pre dobro blížneho. Talenty, ako napr. dar života, rôzne čnosti, schopnosť chápať a chcieť alebo schopnosť milovať a konať, to všetko nám Boh dáva k tomu, aby sme nezanedbávali dobro a neboli nečinní najmä vo vzťahu k chudobným, ktorých máme okolo seba.

Po krátkom zamyslení nasledovali modlitby za hladujúcich, za ľudí bez domova, za chorých, opustených, väznených, zomierajúcich a tiež za rodiny a rehoľu milosrdných bratov. Spoločne sme sa pomodlili aj za pápeža Františka a prečítali sme si jeho posolstvo k 1. Svetovému dňu chudobných, pri ktorom bolo na tvárach mnohých chudobných vidieť dojatie. Celú, veľmi peknú a duchovne obohacujúcu atmosféru dopĺňala hra na flautu sociálna pracovníčka Domova sv. Jána z Boha, p. Javorová.

Modlitbou Anjel Pána sme sa z oratória presunuli do jedálne, kde bolo pripravené pohostenie a slávnostný obed pre našich chudobných, ktorých sme si uctili aj tým, že sme ich obsluhovali. Tu, za spoločným stolom, boli dve sviečky a symbolické dve voľné miesta, pre Renátka a Martína, pre našich priateľov bez domova, ktorí podľahli vážnej chorobe práve v týždni, ktorý predchádzal sláveniu 1. Svetového dňa chudobných. Hoci sa v Domove sv. Jána z Boha neustále venujeme núdznym a stretávame sa s nimi, tento deň bol predsa niečím

iný a mnohí z nás sme si ešte viac uvedomili, akým darom sú pre nás chudobní, keď v nich môžeme stretnúť a objať samotného Ježiša, ktorý, hoci bol bohatý, stal sa pre nás chudobným, aby sme sa my jeho chudobou obohatili (porov. 2Kor 8, 9). Títo ľudia, odmietaní, opustení, odsúvaní na okraj spoločnosti, sú bohatstvom pre Cirkev a pre každého z nás. „Nie sú problémom,“ ako hovorí pápež František, na záver svojho posolstva. „Sú zdrojom, z ktorého máme čerpať, aby sme vedeli prijať a prežívať podstatu evanjelia.“

A ako zareagovali na túto akciu núdlni? Jeden z nich, Jožko, to povedal za

všetkých: „Mám radosť a veľa potrebných síl, keď sa cítim prijatý a viem, že je niekto, kto nie je lahostajný voči mojim bolestiam...“

Brat Márius Dismas

ŘÁD BYL POZVÁN K OSN, ABY PŘÍSPĚL K DISKUZI O LIDSKÝCH PRÁVECH

Br. Michael M. Koroma, milosrdný bratr a představený v Sierra Leone, byl pozván do Ženevy, aby jako host promluvil na Sociálním fóru o úloze zdravotníků jako bojovníků za lidská práva v první linii. Pozván byl jako člověk, který se osobně účastnil boje s epidemiemi eboly a ziky, ale dlouhodobě pracuje s nakaženými HIV/AIDS a dalšími.

Sociální fórum Rady pro lidská práva se odehrává každý rok a během tří dní se zde otevírá jedinečný prostor pro interaktivní dialog mezi občanskými aktivisty, zástupci členských států OSN, mezinárodními organizacemi a dalšími aktéry, kteří bojují za upevnění lidských práv ve světě.

Tématem fóra 2017 byla podpora a ochrana lidských práv v souvislosti s epidemií HIV a dalšími přenosnými nemocemi a epidemiemi.

Právo na zdraví patří k nejzákladnějším lidským právům, a zahrnuje jak přístup ke zdravotnickým službám, lékům a zdravotnickému materiálu, ale i k zařízení, které služby poskytují, tak k determinantům zdraví, zdravému a čistému životnímu prostředí či vzdělání. Sociální fórum se shodlo na tom, že svět by mohl všechny tyto podmínky splňovat do roku 2030. V té době bychom měli být schopni dosáhnout všeobecného zdravotního pokrytí, ve kterém nikdo nezůstane pozadu, nikdo nebude diskriminován. Nicméně právo na zdraví je pev-

ně spjato s dalšími právy, jako je právo na jídlo, bydlení, práci, vzdělání, lidskou důstojnost, život jako takový, rovnost a nediskriminaci. To všechno jsou oblasti, ve kterých svět má velké rezervy.

Výsledkem setkání je seznam bodů a doporučení státům a zainteresovaným aktérům pro zlepšení situace práva na zdraví. Některé se dotýkají tématu diskriminace, která vážně ovlivňuje přístup lidí ke zdravotnickým službám, další se věnují zapojení

místních lidí do zlepšení neuspokojivé situace, velkým problémem je kategorizace nemocí, které se v mnoha oblastech neshodují, a proto není možné poskytovat adekvátní pomoc, a v obecnosti se dá říci, že přístup ke zdravotní pomoci je určen tím, kým a kde se člověk narodí, a tento faktor je třeba zcela vymýtit. Ten totiž vytváří monopol na určování cen a peníze by neměly být překážkou v zajištění práva na zdraví.

Nejzávažnější problém je ale v tom, že státy a mezinárodní organizace o problémech rádi mluví, ale aktivní činnost je složité realizovat, to je třeba změnit. Organizacím usilujícím o přístup ke zdravotnickým službám by se mělo otevřít podpůrné financování. Lidská práva se musí dostat na vrchol zájmů všech aktérů, je nutné odstranit všechny bariéry, a to včetně neprostupné byrokracie, a občanská společnost musí dostat prostor k projevení svých potřeb. K tomu je třeba zlepšit vztahy mezi občanskou společností, soukromým sektorem, nevládními organizacemi a vládami států.

Důležitým poznatkem ale je, že neziskové organizace nemusí čekat, až jim státy shora řeknou, co mají dělat. Už dnes mnohé aktivně pomáhají, poskytují zdravotní služby, protože cítí, že je to potřeba a je to správné.

Tyto organizace zpravidla mají zajištěné základní financování, přesto žádají o silnější podporu států.

Řád milosrdných bratří usiluje o šíření práva na zdraví od počátku jeho fungování. Patří to k naší nejzákladnější misi celá staletí. Vždy jsme stáli na straně upevnění lidské důstojnosti, obnovení života a zajištění fungování každého člověka ve společnosti. V dnešním světě už důstojnost člověka, autonomie či přístup k zajištění základních lidských potřeb nejsou privilegii, ale právem. Právem, které je nutné dodržovat a zajišťovat.

Skutečnost, že náš řád aktivně působí v Africe, je pro nás velkou výzvou a zodpovědností. Máme na očích potřeby místních a nedostatky společnosti. Povinnost nepřehlížet a slib hospitality je pro nás dobrým motivem, abychom v našem úsilí neochabovali a abychom v první linii zajišťování lidských práv včetně práva na zdraví bojovali ještě usilovněji.

zdroj: OHSJD

NĚCO SLADKÉHO, ALE ZDRAVÉHO (IRENA HRABINOVÁ)

Celozrnná buchta s mákem a švestkami

Ingredience na jeden plech:

300 g pšeničné celozrnné mouky
20 g droždí
2 žloutky
150 ml mléka
1 lžička třtinového cukru
80 g kokosového oleje
3-4 hrnky vypeckovaných švestek
3 lžíce medu
1 hrnek máku
1 lžička skořice
špetka soli, mandlové lupínky

Celková energetická hodnota:
12540 kJ = 2986 kcal

Postup: Do připraveného kvásku přidáme zbytek mouky, 2 žloutky, kokosový olej, špetku soli a vypracujeme hladké těsto. Hotové těsto přikryjeme utěrkou a necháme kynout. Švestky nakrájíme na kostičky, přidáme med, mák, skořici a promícháme. Těsto dáme na plech, navrstvíme švestkovou směsí a nakonec posypeme mandlovými lupínky a pečeme ve vyhřáté troubě na 180 stupňů cca 30 minut.

Nepečený tvarohový dort

Ingredience na dortovou formu:

250 g měkkého tvarohu
2 vejce
150 g třtinového cukru
700 g řeckého broskvového kompotu
1 želatina

Celková energetická hodnota:
6847 kJ = 1630 kcal

Postup: Utřeme žloutky s cukrem a tvarohem, přidáme nakrájené broskve, sníh z bílků a nakonec vmícháme připravenou namočenou želatinu v kompotové šťávě. V dortové formě necháme ztuhnout v lednici.

PROMLUVY O MARIÍ

Charles Journet

Charles Journet (1891-1975) patří mezi významné teology Druhého vatikánského koncilu. Journetovou doménou byla především eklesiologie, v jeho pojetí neoddělitelně spjatá s mariologickým tématem. Promluvy o Marii jsou sestaveny z textů duchovních cvičení, která dával kardinál Journet kněžím ve Fribourgu v roce 1974, a z úryvků exercicií konaných v roce 1951 v Ženevě.

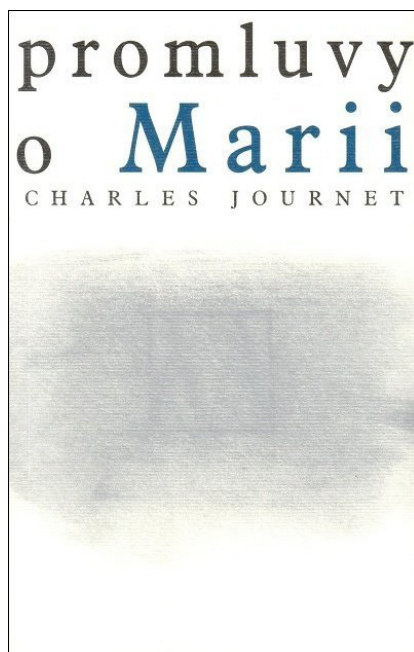
Ukázka z knihy:

„Tajemství svaté Panny je prvním důsledkem tajemství vtělení. S Mariiným tajemstvím je to podobné, jako když vhodíte do vody kámen: první vlna, která vzniká, je příčinou všech ostatních. Je-li vtělení kamenem vhozeným do vod světa, pak Panna Maria je prvním ze soustředných kruhů šířících se po hladině. Až do konce časů se vlny šíří – a tak vzniká církev. V tom jedinečném okamžiku, kdy církev nabývá své dokonalé podoby a vstupuje do světa, je Panna Maria celou církví. A až do konce věků bude církev buď Mariina, nebo nebude vůbec. Mylně chápat Marii znamená chápat mylně

i církev; mylně chápat církev znamená mylně chápat i Marii.“

Promluvy o Marii vydalo nakladatelství Krystal OP samostatně, ale i v souboru dalších kázání Charlese Journeta spolu s promluvami o milosti, eucharistii a Duchu Svatém.

Knihu si můžete objednat na webu www.krystal.op.cz. V souborném vydání o 304 stranách stojí 249,- Kč.

ZAMYŠLENÍ K NAROZENÍ PÁNĚ

P. Vojtěch Málek, OH

Drazí bratři, milé sestry, brzy nás čekají prožitky Svaté noci. Proč název Svatá noc? Muselo se v ní stát něco velikého a tedy svatého. Bylo to ohlašováno staletí, tisíciletí před tím. To znamená, že tato dlouhá doba očekávání odpovídala významu té události, která se v dané noci stala. A tak se tato noc stala svatou, protože se v ní narodil člověk a Bůh v jedné osobě. Neslýchaná věc. Lidsky nepochopitelná. Vědecky nevysvětlitelná. Ale nedivme se. Bůh je obdivuhodný umělec, nejhlubší vědec, nejzručnější technik, nejhledanější biolog a nad to nadevšechno absolutní svatost.

Jak si vysvětlíme absolutní svatost? Nemáme na této zemi přiléhavé slovo. Snad mohu říci – Bůh je bez nejmenší nedokonalosti. Co do jeho činnosti, je u něho všechno možné. Jestliže Bůh z ničeho stvořil vše, co ani lidská mysl nedosáhne, pak má-li se Duch stát duchovně hmotným člověkem, není to pro něho žádný problém. Bůh má všechno ve své moci.

A tak jsme se dostali opět k dnešní

Svaté noci, v níž se stala stejně svatá událost. Máme-li její výročí adekvátně prožívat, pak toto prožívání musí mít charakter a znaky svatosti. A proč? Protože se Ježíš narodil pro každého z nás, pro každého člověka všech lidských dějin, v současnosti, minulosti i budoucnosti. Žádný člověk jmenovaných dějin nemůže říci: „Pro mne ne.“ Ať je to člověk dobrý nebo zlý, světec nebo zločinec.

Tato pravda má své vážné důsledky, dotýkající se každého člověka na naší planetě. Všichni tvoříme jednu rodinu s jedním společným cílem, máme jednoho nebeského Otce, druhá božská osoba, Boží Syn, aby se stal

vykupitelem, narodil se v Betlémě jako člověk, třetí božská osoba, Duch Svatý, nám poskytuje světlo a moudrost, abychom chápali, v čem je smysl lidského života a proč jsme na světě.

Toto je duchovní náplň svaté noci, jak ji máme přijmout a také prožívat. Nikomu se nekladou hranice proniknout do hlubin Boží moudrosti, která se tak výrazně projevila v této Svaté noci, aby se uskutečnilo, co bylo od stvoření světa a člověka Bohem lidstvu slíbeno.

Protože je člověk v jednotě s hmotným tělem a nesmrtelnou duchovou duší, má právo oslavit tak vzácný dar nebes jak duchem, tak tělem, přičemž klade zřetel na ústřední postavu Vánoc, na Ježíše, který by neměl být snižován a jeho jméno vláčeno v denním tisku a ve všech sdělovacích prostředcích jako Ježíška, který je ztělesněním všech marností světa včetně hříšných zábav a všeho, co nabízí od Boha odloučený svět.

A nyní jeden případ z Bible (2 Moj 32). Volně převyprávěn:

Bůh zázračně vyvedl izraelský lid z egyptského otroctví. Stejně zázračně ho převedl Rudým mořem. Lid přišel k hoře Sinaj, kde se utábořil. Mojžíš jako vedoucí národa vystoupil na horu, kde rozmlouval s Bohem. Bůh řekl Mojžíšovi: „Tvůj lid se vrhl do zkázy. Ulili si modlu, býčka, klaní

se mu a říkají: „Toto je tvůj bůh, který tě vyvedl z Egypta, teď mě nech, ať s nimi skoncuji, zahubím je, z tebe však udělám velký národ.“ Mojžíš však prosil Boha o shovívavost. Bůh se dal pohnout k milosrdenství nad nevděčným lidem a odvrátil od něho pohromu, kterou mu hrozil.

Co nám tento biblický příběh může říci právě dnes ve Svatou noc? Tak jako se v Betlémě narodil Boží Syn, tak se na hoře Sinaj dlouho předtím zrodila myšlenka Boha Otce dát izraelskému lidu a celému světu Desatero Božích přikázání. V obou případech bychom očekávali úctu a vděčnost Božího lidu za tak veliké divy vycházející z rukou a srdce všemohoucího Boha.

Místo toho se lid odvrátil od dobrotivého Boha a křepčil v nevázaných hrách před modlou – býčkem. Avšak byl na hoře Mojžíš, který se jako kajícník vrhl na tvář před Bohem a prosil o slitování pro svůj svěřený lid. Bůh odpustil.

Jak je to dnes?

Tehdejší Izraelity zastupují dnes lidé, kteří nechtějí nic vědět o Betlémě, v různých formách novodobého modlářství utrácení čas, své schopnosti, ničí si zdraví, ohrožují své životy, rozhazují finance, kterými by mohli odvrátit nepředstavitelnou bídu tisíců strádajících na celém světě.

A co Mojžíš? To je církev, to jsme my věřící lid, o kterého by měla přijít záchrana, a opět skrze Boží milosrdenství. Dnešní Svatá noc je tedy pro nás příležitostí, jak se křesťansky zachovat, konkrétně řečeno mojžíšovsky. Stát se při vši slavnosti opravdovými kajícími před Boží tváří. To je nemalý úkol.

A tento úkol je třeba, milí bratři a sestry, chápat všestranně. Andělé zpívali, krajina nad Betlémem se rozžářila, pastýři poklekli před nově narozeným Králem, přinesli dary.

Smysl oslav Vánoc je tedy jasný. Nastolit vzájemný společenský život. Přátelský život v rodině, kde jsou děti, dospělí, mladí a staří, kde má Bůh přední místo, modlitba a všechny duchovní úkony jsou denním programem. Takže Vánoce a vánoční dny by měly být naplněny láskou, aby v nich a v jejím prožívání platila slova evangelia: „Tak Bůh miloval svět, že dal svého Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“ Ať vám, drazí a milovaní, září Svatá noc na vaši životní cestu.

Z DOPISŮ SV. JANA Z BOHA

...Dábel nám strojí léčky a napíná sítě, abychom v nich uvázli a tak nám brání konat dobro a skutky milosrdenství. Nutí nás pečovat o časná dobra, abychom tak zapomínali na Boha a péči o naši duši, její čistotu a na to, abychom ji ozdobili dobrými skutky. Osvobodivše se od jedné světské starosti, padáme do druhé a sotva s ní skončíme, říkáme: Chceme změnit svůj život a to stále opakujeme, a tak se nikdy nevysvobodíme z ďáblových tenat. V hodině smrti pak vyjde najevo celý ten podvod založený na slibech ďábla a světa. Je tedy dobře napravit se včas, protože nás Bůh bude soudit podle stavu, v jakém nás shledá. Nekonat to, jako ti, kteří říkají zítra, zítra a nezačnou nikdy.

Potom je zde ještě další, větší nepřítel, který nás vede hezkými slovy a způsoby k záhubě: Je to naše tělo, které si nežádá nic menšího než dobře jíst, dobře pít, hezky se oblékat, dobře spát, málo pracovat, oddat se tělesným rozkoším a vychloubat se.

Abychom přemohli tyto nepřátele, potřebujeme přítomnost, pomoc a milost Ježíše Krista. Musíme zce-

la zapřít sami sebe pro Ježíše Krista, který je nám vším. Důvěřovat pouze jemu, vyznávat se ze svých vin, konat uložená pokání a činit dobrá předsevzetí, to vše pro Krista Ježíše. Selháváme-li, zpovídejme se často.

Takovým způsobem může každý zvítězit nad těmito nepřáтели. Nespoléhejme se jen na sebe samé, hřeší se tisíckrát denně, ale spoléhejme se jen na Ježíše Krista. Pro jeho lásku k nám nehřešme, vyvarujeme se zlého, nereptejme, bližnímu činnme to, co bychom si sami přáli, přejme mu spásu. Milujme Ježíše Krista a služme mu, ne pro strach ze zavržení, ale pro něho samého.

z druhého dopisu vévodkyni di Sessa

CO PŘIPRAVUJEME A CO NÁS ČEKÁ...

| Zdravotník – křesťan v dnešní nemocnici

V sobotu 17. 3. 2018 proběhne v Sále Milosrdných bratří tradiční konference pořádaná Biskupstvím brněnským, FN Bohunice, konventem sester Alžbětinek a Katolickou asociací nemocničních kaplanů. Téma: „Zdravotník a jeho rodina“ a „Duchovní kořeny zdravotnické služby“.

Přihlašování je možné na mailu krestan.konference@gmail.com.

| Světový den nemocných

V neděli 11. 2. 2018 si budeme připomínat nemocné a všechny, kdo se o ně jakkoli starají během celosvětového památného dne. Vzpomeňte i Vy na nemocné ve vašem okolí, věnujte jim potěšení a chvíli svého času! Nezapomeňte, že navštěvování nemocných patří ke skutkům milosrdenství.

Panno Maria, uzdravení nemocných, oroduj za nás!

@pontifex

Papež František na twitteru

V tento den zvu celou církev, aby věnovala pozornost těm, kdo k ní vzpínají své ruce a žádají naši solidaritu. (19. 11.)

Dnes si chceme připomínat všechny trpící pronásledováním. Chceme jim být blíž s naší láskou a modlitbou. (26. 12.)

VIZOVICE

volné pracovní místo

Do našeho kolektivu přijmeme zdravotní sestru a ošetrovatelky v Nemocnici Milosrdných bratří ve Vizovicích.

Nabízíme: práce na plný úvazek, celodenní stravování, vzdělávací kurzy, kulturní a sportovní akce, dobré platové podmínky a levný mobilní tarif

V případě zájmu volejte tel: 577 005 827, e-mail: info@nmbvizovice.cz.

TIRÁŽ

je zpravodaj, který vychází ZDARMA nepravidelně 4x do roka. Vydává ho Hospitálský řád sv. Jana z Boha – Milosrdní bratři. Informuje o životě a aktivitách milosrdných bratří, také o jejich historii, světcích, významných událostech z domova i zahraničí.

V případě zájmu o odběr pište na e-mail: hospitalita@milosrdni.cz nebo na adresu: *Milosrdní bratři, Vídeňská 7, 639 00 Brno.* Nezapomeňte uvést počet výtisků, které chcete odebrat.

Vydává:

Konvent Hospitálského řádu
sv. Jana z Boha – Milosrdných bratří
(pro svoji vnitřní potřebu)
Vídeňská 228/7, 639 00 Brno
IČ: 15531678
e-mail: sekretariat@milosrdni.cz
B. ú. 1341663309/0800
tel./fax.: 543 165 319
www.milosrdni.cz

Registrace:

MK ČR E 20257

Redakce:

Bc. Vít Pospíchal, MPA
Br. Martin Richard Macek, OH

Foto:

Archiv OH

Tisk:

Didot, spol. s r. o.

POMOZTE NÁM VYDÁVAT HOSPITALITU!

Zpravodaj Hospitalita vychází zdarma pro všechny čtenáře. Jeho příprava však obnáší nemalé náklady – od času stráveného při jeho sestavování a psaní článků, korekce, grafické práce, tisk a hromadná korespondence.

Chceme čtenářům poskytnout co nejvyšší kvalitu provedení, stejně jako je tomu i ve zdravotní péči, kterou poskytujeme našim pacientům.

Své příspěvky můžete posílat zde:

č.k.: 1341663309/0800

variabilní symbol: 1111

Za jakékoliv dary budeme velice vděční!

CHCETE SE STÁT DOBROVOLNÍKEM V NEMOCNICI?

Chcete pomáhat starším lidem
a lidem nemocným?

Poznáte rádi nové lidi
a věnujete jim kus svého srdce?

Umíte komunikovat s lidmi
a umíte naslouchat?

**PAK PRÁVĚ VY MŮŽETE BÝT
SKVĚLÝM DOBROVOLNÍKEM!**

Velmi oceňujeme Váš zájem o dobrovolnickou službu. Tím, že se stanete dobrovolníkem, nabízíte jeden z velmi cenných darů, a to Váš čas, Vaše schopnosti, nadání a v neposlední řadě i sebe sama. Každý, kdo pobýval delší čas v nemocnici, ví, jak příjemné je alespoň na chvíli nebýt pacientem, ale i obyčejným člověkem se vším, co k tomu patří. A to je pravý důvod dobrovolnictví. Být tím, kdo přináší lidský kontakt, kousek přirozeného světa zvenčí.

A právě tento prvek může být tím pravým uzdravujícím momentem, ve kterém se léčí nejen tělo, ale i duše!

V případě zájmu o další informace se prosím obraťte na jakoukoliv kontaktní osobu dobrovolnického programu.

koordinátorka dobrovolníků

Bc. Veronika Kytnerová

Nemocnice Milosrdných bratří

Polní 3, 639 00 Brno

tel.: 724 643 145

email: veronika.kytnerova@nmbbrno.cz

koordinátor dobrovolnického programu

Bc. Vít Pospíchal, MPA

Hospitálský řád sv. Jana z Boha

– Milosrdní bratři

Vídeňská 7, 639 00 Brno

tel.: 721 967 289

email: vit.pospichal@milosrdni.cz

